

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

II. Consideratio pro Feria II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

in solis consistit verbis, sed in re ipsa: quia quemcumque amat, semper ei aliquid tribuit: quod, licet in se modicum videatur: magni tamen est valoris, eò quòd talis sit qui illud donat, tantoque amore donat. **A T T E N D E** etiam statim, quale donum hic det, dilectissimum scilicet ac preciosissimum, quod habebat: dat enim nobis vnigenitum filium suum, verum Deum & hominem: quia quò Deus, & quò est infinitus, sapiens, ac potens atque ipsemet eius Pater; quò homo autem habet omnes thesauros Sapientiae, & charitatis Dei: quamuis ad nos veniat, velo panis & vini tectus; quia non potuisset mundus infinitum eius splendorem intueri, & ferre. **P E R P E N D E** etiam, cui donum hoc adeò preciosum detur; & inuenies dari toti mundo, non solum Ecclesiae capitibus, Principibus, & Magnatibus terrae; sed Christianis omnibus, etiam si aliquibus valde abiectis, & qui magni fuerint peccatores: vt omnes illud in sua viscera immittant; vt nutriantur & confortentur gratis ac donis, quae in ea ingressum eis communicat. **A T T E N D E** denique per quodnam medium hoc donum detur, & videbis esse Sacerdotes, in quorum voluntate amabilissimus Deus suam posuit, statuens dare hoc donum, quancumque Sacerdos (quicumque ille sit) panem & vinum consecrauerit. Dat autem hoc donum non solum vt illud comedat, & sumat; sed etiam vt in Sacrificio illud offerat: & sic illud ei reddat in gratiarum actionem, ob tanti doni magnitudinem. O Deus in amando immense, & in donando profusissime! quis mihi det, ita te amare, sicut me amas: vt dem tibi quicquid à me petis! summo amore dedisti mihi summum quod habebas: nunc venio, vt cum omni cordis mei amore summum, quod possum, hoc est id ipsum quod mihi donasti, tibi de nudo offeram. Sic ostendam meum erga te amorem: cum filium tuum vnigenitum tibi obtulero; vt per eum summum tibi deferam honorem, gratiasque summas agam pro amore, quo illum mihi dedisti. Per tuum erga eum amorem oro supplex, vt me ita amore tuo accendas, vt semper & in omnibus tibi paream, & seruiam in aeternum. Amen.

II. Consideratio pro Feria. II.

Quod proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donauit? Cur anima mea contritioris? cur me conturbas, audiens talia verba? Quid dubitas, ac diffidis, tale habens pignus & cautionem? considera infinitam liberalitatem Dei tui: qui ob amorem, quo te prosequitur, omnia quaecumque fecit, in tuum commodum destinauit: b Omnia (ait Apostolus) vestra sunt, siue Paulus, siue Apollo, siue Cephas, siue mundus, siue vita, siue mors, siue presentia siue futura: omnia enim vestra sunt: Vos autem Christi, Christus autem Dei. Cuius charitas eò usque peruenit, vt nec vnigenito filio, quem in sua aeternitate genuit, pepercerit, neque ab hac sua ordinatione voluerit exemptum,

2.

3.

4.

a Rom. 8. 32.

1.

b 1 Cor. 3.

2.

sed miserit in mundum, & commodi tui causa morti tradiderit. Neq; hic contentus quotidie eum mittit, & in cibum & potum ad te nutriendum tradit. **A T T E N D E** igitur quod in hoc dono simul omnia tibi tradit; & ac titulū, quo omnia obtineas. Hic. n. tradit tibi Angelos, qui te custodiant ac iuuent; dat suas gratias ac virtutes, quibus exoneris ac sanctificeris; dat tibi merita & satisfactiones filij tui, quibus defectum & paruitatem tuarum satisfactionum suppleas; tradit tibi vltimum rerum temporalium, in quo gradu eis indiges dat aternas, vt lpe eas obrinendi latificeris; dat seipsum tibi Deus infinitus, tanquam vltimum finem & beatitudinem preparam, qua nunc dulci contemplatione, postea verò clara visione fruaris. In pignus autem & cautionem horum omnium dat tibi vnigenitum filium suum, sub hoc velo latentem: qui tantum valet, quantum quidquid tibi promittit; & tu potes desiderare, vt satureris. Ne autem aliquid debitationis vestigium superfit, vult hunc eundem filium suum, tuā esse oblationem, quam ei quotidie offeras: vt quidquid petieris, impetrare possis. *c. Fili (ait Ecclesiasticus) in tua infirmitate ne despicias teipsum. Da suauitatem & memoriam similitudinū, & impingua oblationem quasi dicat. offerat Deo suaue olens Sacrificium, & electæ farinae memoriale: quæ erit valde pinguis oblatio. Quoddam autem Sacrificium hoc est, nisi Mistæ? in quo in odorem suauitatis offertur panis viuus, qui de cælo descendit, & pinguis vitulus humanitatis Sacratissimæ, quæ sit omnium tuarum infirmitatum medicamentum, & miseriarum remedium: Ne autem existimes hanc suauē ad eod oblationē à Deo despiciendā, eo quod sis tu, qui illā offerat ipsemet Dei filius per te, fungitur officio Sacerdotis, tecūq; illā offerat, vt petat & exaudiatur pro te & remuneret in te, quod ipse facit per te. O Pater supreme; quid vltra facere poteras, quā, fecisti vt me prouocares ad te amandū, & non abiiciendū animū, aut diffidendū, me obtenturū, quod tibi melius seruiā desidero. Tu vnigenito filio tuo nō pepercisti propter me, neq; ego vnice animæ meæ ac vitæ parcā propter te. Totā ergo eā tu trado obsequio, & cū ea simul res omnes meas Accipe igitur oblationem hanc etsi vilē & abiectā propter filij tui oblationē, quæ adeo est preciosa.*

III. Consideratio pro Feria III.

c. Eccl. 38. 9. 11.

a Ioan. 10. 11. 1. b Marc. 10. 18. Luc. 18. 19.

2.

EGO SVM PASTOR BONVS. *bonus pastor animam suam dat pro ovis suis.* O supreme Pastor, explica tu ipse, quis sis, & quomodo voceris bonus? nam cuidam adolescenti dixisti: *b nemo bonus, nisi vnus & solus Deus.* Sed ex hoc video, quod iure optimo teipsum appelles *Pastorem bonum*; es enim verus Deus; bonus per essentiam, & ipsamet bonitas infinita, & fons totius bonitatis, quæ in cælo & in terra communicatur. Cum igitur bonitas sit amoris obiectum: tu ob infinitam tuam bonitatem dignissimus es, qui amore infinito diligaris. O si haberē amorē infinitum, vt te pro meritis amarem. **S E D** explica mihi Domine, in quo ostendis te esse

bonum